NORAKSTS
Lieta Nr.A42400005
AA43-0078-10/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 16.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja V.Zommere,
tiesneses S.Gintere un M.Osmane,

piedaloties pieteicēja - sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Gemini IT" pārstāvjiem *I.T.* un zvērinātam advokātam Aivaram Purmalim,
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajam pārstāvim *I.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Gemini IT" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005.gada 9.augusta lēmuma Nr.19/21499 atcelšanu, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Gemini IT" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 26.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī - VID) Vidzemes reģionālā iestāde no 2005.gada 11.februāra līdz 29.aprīlim veica SIA "Gemini IT" (turpmāk tekstā - pieteicējs) komplekso nodokļu auditu. Audita rezultātā ar VID Vidzemes reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces I.Riebas 2005.gada 29.aprīļa lēmumu Nr.13.2.-16.1.74994 pieteicējam papildus nomaksai budžetā tika noteikti Ls 47786.68, no tiem pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk PVN) Ls 567.27 un soda nauda Ls 567.27, kā arī uzņēmumu ienākuma nodoklis Ls 23 326.07 un soda nauda Ls 23 326.07.

[1.1] Minēto lēmumu pieteicējs pārsūdzēja VID Vidzemes reģionālās iestādes direktoram, kurš ar 2005.gada 15.jūnija lēmumu Nr.4.-8./6992 pārsūdzēto lēmumu atstāja negrozītu.

[1.2] Par VID Vidzemes reģionālās iestādes direktora 2005.gada 15.jūnija lēmumu Nr.4.-876992 sūdzība tika iesniegta VID ģenerāldirektoram. Ar 2005.gada 9.augusta lēmumu Nr.19/21499 VID

ģenerāldirektors VID Vidzemes reģionālās iestādes direktora 2005.gada I5.jūnija lēmumu Nr.4.-8./6992 atstāja negrozītu.

[2] 2005.gada 12.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Gemini IT" pieteikums par VID ģenerāldirektora 2005.gada 9.augusta lēmuma Nr.19/21499 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu daļā par atstāto spēkā papildus aprēķināto uzņēmuma ienākuma nodokli (turpmāk tekstā - UIN) Ls 23326.07 un soda naudu Ls 23326.07. Pieteicējs norāda šādus argumentus.

[2.1] Lēmumā papildus aprēķinātais UIN Ls 23326.07 pamatots ar to, ka pieteicēja rīcībā esošie dokumenti nepierāda darījuma faktisko esamību, līdz ar to pieteicējs nepamatoti iekļāvis 2002.gada un 2003.gada izdevumos iegādāto kokmateriālu un saņemto pakalpojumu vērtību, kuru piegādātāji bija SIA „Gatra", SIA „Sanriņš", SIA „Kreice", IU „Karīna", SIA „Reforma Plus", SIA „Čipa".

[2.2] VID ģenerāldirektors nav vispusīgi un objektīvi izvērtējis un pārbaudījis Lēmuma pieņemšanai nepieciešamo informāciju, nav konstatējis patiesos darījumu apstākļus, līdz ar to izdarījis nepamatotus secinājumus, kā arī Lēmumā nav norādījis pietiekamu pamatojumu saviem atzinumiem. Par iepriekšminētajiem apstākļiem liecina turpmāk minētie argumenti.

[2.3] Darījumus apliecinošie dokumenti (preču pavadzīmes-rēķini), uz kuru pamata pieteicējs veicis ierakstus grāmatvedības reģistros un kurus izsnieguši SIA „Gatra", SIA „Sanriņš", SIA „Kreice", IU „Karīna", SIA „Reforma Plus", SIA „Čipa", saturēja visus likuma "Par grāmatvedību" 7.pantā noteiktos rekvizītus, pēc kuriem varēja noteikt gan darījuma dalībniekus, gan katra darījuma priekšmetu, tā ekonomisko būtību un vērtību.

[2.4] Salīdzinot darījumus apliecinošos dokumentu ar ierakstiem grāmatvedības reģistros VID amatpersonām nebija iebildumu pret to, ka darījumi grāmatvedības reģistros atspoguļoti pilnībā un atbilstoši esošiem attaisnojuma dokumentiem. Līdz ar to pieteicējam nav pamata uzskatīt, ka no viņa puses būtu pārkāptas grāmatvedību reglamentējošo normatīvo aktu prasības, kā arī nav pamata uzskatīt, ka no minētajiem uzņēmumiem saņemtās preču pavadzīmes un rēķini nav izmantojami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentu veiktajiem darījumiem un ka attiecīgās summas nav iekļaujamas saimnieciskās darbības izmaksu posteņos.

[2.5] VID ģenerāldirektora Lēmumā norādīts, ka VID rīcībā ir SIA „Gatra", SIA „Sanriņš", SIA „Kreice", IU „Karīna", SIA „Reforma Plus", SIA „Čipa" amatpersonu paskaidrojumi, kuros viņas informē, ka neesot piedalījušas šo uzņēmumu saimnieciskajā darbībā, nav veikušas nekādus darījumus vadīto uzņēmumu vārdā. Tālāk VID ģenerāldirektors izdarīja secinājumu, ka no šajos paskaidrojumos izklāstītajiem apstākļiem izriet, ka pieteicējs nav saņēmis pavadzīmēs-rēķinos norādītās preces un pakalpojumus, taču šie fakti nav tādi, kas izslēgtu darījuma faktisku

norisi, jo ar to vien, ka VID rīcībā ir darījuma partnera amatpersonas paskaidrojums, nepietiek, lai izdarītu viennozīmīgu secinājumu par darījuma esamību vai neesamību.

[2.6] Lai uz iegūtā pierādījuma pamata iestāde varētu izdarīt secinājumus, tas vispirms ir jānovērtē, proti, jānosaka lietā esošo pierādījumu ticamība un pietiekamība. Šai sakarā VID ģenerāldirektors nav ievērojis, ka nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka. Tas nozīmē, ka jebkuru apgalvojumu var uzskatīt par ticamu, bet faktu - par pierādītu tikai tad, ja šīs ziņas apstiprina citi lietā esošie pārbaudītie un novērtētie pierādījumi.

[2.7] Turklāt pierādījumu var uzskatīt par ticamu, ja tas iegūts no ticama avota. Uzskatāms, ka amatpersona, kura apgalvo, ka viņš neveic uzņēmējdarbību paša vadītajā uzņēmumā, uzņēmuma vārdā parakstītus dokumentus nepazīst, nevar tikt uztverta kā ticams informācijas avots. Bez tam, lietas materiālos nav citu pierādījumu, kas apstiprinātu, ka SIA „Gatra", SIA „Sanriņš", SIA „Kreice", IU „Karīna", SIA „Reforma Plus", SIA „Čipa" nav veikušas saimniecisko darbību, nav piegādājušas preces un nav sniegušas pakalpojumus. Tieši otrādi, no pārbaudes materiālos esošiem dokumentiem izriet, ka minētie uzņēmumi regulāri saņēma VID teritoriālajā iestādē stingrās uzskaites pavadzīmes-rēķinus, kurus izmantoja darījumu noformēšanā, iesniedza pārskatus par pavadzīmju veidlapu izlietojumu, kas objektīvi norāda uz saimnieciskās darbības faktisku esamību. Turklāt, SIA „Gatra" un SIA „Sanrinš" amatpersonas *G.S.* un *S.Z.* arī ir snieguši informāciju, ka par veicamajām darbībām minētajos uzņēmumos viņus ir instruējis *H.Z.*, tādējādi apstiprinot saimnieciskās darbības veikšanas faktu šo uzņēmuma vārdā.

[2.8] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 59.panta pirmajā daļā noteikts, ka pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Tādējādi, administratīvajā procesā darbojas objektīvās izmeklēšanas princips, saskaņā ar kuru iestādei ir pienākums iegūt visu informāciju, kas attiecas uz lietas apstākļiem, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Iestāde savos secinājumos nevar vadīties tikai no vienas darījuma puses iesniegtajiem pierādījumiem, kas sniedz ierobežotu un subjektīvu informāciju par patiesajiem lietas apstākļiem. Saskaņā ar iepriekš izklāstītajiem principiem iestāde pieņemto lēmumu var pamatot tikai ar pilnīgi un vispusīgi novērtētajiem un pārbaudītajiem pierādījumiem. Pretēji šim principam, salīdzinot darījumus apliecinošos dokumentus ar VID rīcībā esošajiem amatpersonu paskaidrojumiem, VID Vidzemes reģionālā iestāde nav pārbaudījusi, vai šajos paskaidrojumos izklāstītais atbilst īstenībai. Pārbaudes materiālos vispār nav norādes uz to, kādi vēl pārbaudē konstatētie apstākļi liecina par to, ka minēto amatpersonu sniegtie paskaidrojumi būtu pamatoti, kā arī nav norādes, kādi vēl lietā esošie pierādījumi apstiprina tajā izklāstīto. Līdz ar to, nedz

VID Vidzemes reģionālā iestāde, nedz VID ģenerāldirektors nav norādījuši, uz kāda pamata viņi piešķīrusi minētajiem paskaidrojumiem lielāku ticamību, salīdzinot ar uzrādītajiem darījumus apliecinošiem dokumentiem, tādējādi, pārkāpjot APL 67.panta otrās daļas 6.punktu, kas nosaka, ka viena no obligātajām administratīvā akta sastāvdaļām ir administratīvā akta pamatojums.

[2.9] VID Vidzemes reģionālā iestāde, veicot pārbaudi, vispār nav pārbaudījusi un nav ieguvusi informāciju par apstākļiem, kuriem ir svarīga nozīme iegūto pierādījumu novērtēšanā, proti, nav izvērtēts:

1) kādas personas SIA „Gatra", SIA „Sanriņš", SIA „Kreice", IU „Karīna", SIA „Reforma Plus", SIA „Čipa" vārdā ir atvērušas bankas kontus;

2) kurām personām bija paraksta tiesības un tiesības rīkoties ar uzņēmuma kontiem bankās;

3) kuras personas noņēmušas naudu no šiem bankas kontiem;

4) nav pārbaudīts kuras personas nosaukto uzņēmumu vārdā izņēmušas Valsts ieņēmumu dienestā preču pavadzīmes - rēķinus;

5) kuras personas ir reģistrējušas Valsts ieņēmumu dienestā minētos uzņēmumus kā nodokļu maksātājus un kuras personas ir reģistrējušas šo uzņēmumu struktūrvienības.

[3] 2005.gada 23.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts VID paskaidrojums. Paskaidrojumā norādīti sekojoši argumenti:

[3.1] Pieteicējs 2002.gada un 2003.gada peļņas vai zaudējumu aprēķina pārdotās produkcijas ražošanas izmaksās iekļāvis naudas summas saskaņā ar SIA SIA „Gatra", SIA „Sanriņš", SIA „Kreice", IU „Karīna", SIA „Reforma Plus", SIA „Čipa" izsniegtajiem kokmateriālu transporta pavadzīmēm - rēķiniem.

[3.2] 2002.gada 12.decembrī VID Finanšu policijas pārvaldē SIA „Gatra" */amats/* (no 2002.gada 7.janvāra līdz 2004.gada 3.septembrim) *G.S.* sniedza paskaidrojumu, ka SIA „Gatra" */amats/* un */amats/* skaitījies tikai dokumentāli, ka faktiski uzņēmuma darījumi nav notikuši. VID veiktajā SIA „Gatra" nodokļu auditā konstatēts, ka SIA „Gatra" darījumi faktiski nav notikuši.

[3.3] 2005.gada 9.martā VID Finanšu policijas pārvaldē SIA „Sanriņš" */amats/* (no 1999.gada 22.septembra līdz 2003.gada 29.septembrim) *S.Z.* sniedza paskaidrojumu, ka SIA „Gemini IT" valdes priekšsēdētāju *I.T.* nepazīst, ar SIA „Gemini IT" nav veicis nekādus darījumus.

[3.4] 2003.gada 14.oktobrī VID Finanšu policijas pārvaldē SIA „Kreice" */amats/ V.G.* (no 2003.gada 11.aprīļa līdz 30.maijam) paskaidroja, ka uzņēmumu reģistrēja pēc trešo personu lūguma, bet nekādu uzņēmējdarbību nav veicis, nezin kur atrodas grāmatvedības dokumenti, naudas summas no bankām nav izņēmis.

[3.5] 2005.gada 2.martā VID Vidzemes reģionālajā iestādē SIA ,,Reforma Plus“ */amats/* (no 2002.gada 31.oktobra līdz 2004.gada 21.jūnijam) *E.B.* paskaidroja, ka uzņēmumu reģistrēja pēc trešās personas lūguma, nav slēdzis nekādus darījumus ar SIA ,,Gemini IT", uz visām SIA ,,Reforma Plus“ izrakstītajiem rēķiniem viņa paraksti ir viltoti, jo viņš nav parakstījis nevienu nodokļa rēķinu un nav veicis nekādu cirsmu izstrādi un pirkšanu no fiziskām personām, kokmateriālu realizāciju nav veicis, nevienu nav pilnvarojis pārstāvēt uzņēmumu, nepazīst SIA ,,Gemini IT“ */amats/ I.T.*.

[3.6] 2005.gada 22.martā un 31.martā VID Vidzemes reģionālajā iestādē SIA ,,Čipa“ */amats/ J.K.* paskaidrojumā norādījis, ka mežizstrādes pakalpojumus SIA ,,Čipa“ pati nav veikusi, jo SIA ,,Čipa“ nav pamatlīdzekļi pakalpojumu veikšanai, 2003.gada mežizstrādes pakalpojumus uzņēmumam sniedza IU ,,Karīna“.

[3.7] Savukārt VID veiktajā IU „Karīna“ nodokļu auditā (2005.gada 25.aprīļa audita pārskats Nr.23-2005-052) konstatēts, ka iIU ,,Karīna“ darījumi saskaņā ar kokmateriālu transporta pavadzīmi - rēķinu Nr.997161 un Nr.997162 faktiski nav notikuši, jo IU ,,Karīna" rīcībā nav bijuši minētajos rēķinos norādītie kokmateriāli (koks uz celma). VID veiktā IU ,,Karīna” audita rezultātā samazināta uzņēmuma 2003.gada aprīlī piegādāto kokmateriālu vērtība Ls 13 426 par kokmateriāliem, kuriem nav attaisnojuma dokumentu par to iegādi.

[3.8] SIA ,,Čipa” izsniegtajos kokmateriālu transporta pavadzīmēs - rēķinos norādīts, ka SIA ,,Čipa” sniedz SIA ,,Gemini IT” cirsmas izstrādes (zāģēšanas) pakalpojumus, kā arī norādīti ciršanas apliecinājumu rekvizīti. Pārbaudē konstatēts, ka SIA ,,Gemini IT” nav iegādājusies ciršanas apliecinājumus, kuru rekvizīti norādīti SIA ,,Čipa” izsniegtajos kokmateriālu transporta pavadzīmēs.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 26.jūnija spriedumu noraidīts SIA ,,Gemini IT” pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Spriedums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Administratīvā rajona tiesa konstatēja, ka strīda būtība ir saistīta ar faktisko apstākļu pārbaudi par to, vai ir notikuši pieteicēja grāmatvedībā uzrādītie darījumi ar iepriekš minētajiem sadarbības partneriem. Darījumus pēc to rakstura var iedalīt trīs veidos:

1) kokmateriālu iegāde krautuvē bez pārvietošanas (SIA ,,Gatra”, SIA ,,Sanriņš”, SIA ,,Kreice”);

2) cirsmu iegāde (SIA ,,Reforma Plus”, IU ,,Karīna”);

3) cirsmu izstrāde (SIA ,,Čipa”).

[4.2] Administratīvā rajona tiesa atzina, ka VID pamatoti ir konstatējis, ka darījumi ar SIA ,,Gatra” nav notikuši, šādu secinājumu pamatojot ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.2.1] SIA „Gatra" kokmateriālu transporta pavadzīmēs – rēķinos ietvertie darījumi neparedz preces pārvietošanu (vai jebkādas citas darbības ar preci). Kokmateriālu pārdošana krautuvēs notikušas ilgstošā laika posmā. Tādējādi atzīstams, ka darījuma partneriem vajadzēja vienam otru pazīt un tiem bija iespēja pārbaudīt, vai darījuma dokumentāciju paraksta personas, kas slēdz darījumus. *G.S.* kā viens no darījuma dokumentāciju parakstījušajām pusēm ir paskaidrojis VID, ka faktiski nav notikuši darījumi ar pieteicēju.

[4.2.2] SIA „Gatra" grāmatvedībā neparādās darījumi, kas liecinātu, ka ir iegādāti kokmateriāli, kurus varētu tālāk realizēt.

[4.2.3] SIA „Gatra" amatpersonas paskaidrojumi un apsekošanas akti apliecina, ka uzņēmums faktiski ar uzņēmējdarbību nav nodarbojies, bet ir ticis izmantots, lai veiktu šķietamu uzņēmējdarbību.

[4.2.4] *G.S.* tika aicināts uz tiesas sēdi kā liecinieks (tai skaitā arī ar piespiedu atvešanu). *G.S.* atvešana uz tiesas sēdi nebija iespējama, jo persona neatradās Latvijā (izbraucis uz Īriju).

[4.2.5] Pieteicēja pārstāvji tiesas sēdē nesniedza pārbaudāmu informāciju, kas liecinātu, ka darījumus SIA „Gatra" vārdā ir veikušas citas fiziskas personas.

[4.2.6] Ņemot vērā lietā esošos dokumentus, tiesa neatzina par pamatotu pieteicēja viedokli, ka darījumi tiek atzīti par notikušiem tādēļ, ka *G.S.* ir parakstījis pavadzīmes. Lai konstatētu darījumu esamību, ir jākonstatē arī tas, ka SIA „Gatra" rīcībā bija prece, kuru tā varēja pārdot, un ir faktiski notikusi preces nodošana pieteicējam par līgumā noteikto cenu.

[4.2.7] Ņemot vērā darījumu ilgstošo raksturu, tiesas ieskatā ir izslēdzama iespēja, ka pieteicējs ir noslēdzis darījumu un saņēmis tā izpildījumu no SIA „Gatra", kuras vārdā slēpti darbojas citas personas.

Līgumslēdzēja personas identitāti pieteicējs varēja viegli konstatēt jau pirmajā darījuma slēgšanas laikā. Ja tas nav izdarīts ilgstošā laikā par vairākiem desmitiem darījumu, tad tas liecina, ka pieteicējs ir atbildīgs par fiktīvu un/vai simulatīvu darījumu (griba tiek pausta tikai izskata pēc vai lai noslēptu citu darījumu) noslēgšanu.

[4.3] Tiesa konstatēja, ka VID ir pierādījis, ka pieteicēja grāmatvedībā esošie dokumenti nedod patiesu priekšstatu par darījumiem, līdz ar to saskaņā ar likumu „Par grāmatvedību" 2.pantu šie dokumenti nevar tikt izmantoti par pamatu grāmatvedības ierakstu veikšanai, jo tie neatspoguļo patiesos darījumus, arī citi dokumenti pieteicēja rīcībā nav.

Tiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka darījumos ar SIA „Gatra" uzrādītās summas ir ieskaitāmas pieteicēja izdevumos.

Nav iespējams atzīt, ka pieteicējs ir tiesīgs reģistrēt grāmatvedībā darījumu, ja nav nekādi dokumenti, kas apliecina preces iegādi un cenu. Dokumenti, kas pēc sava satura atspoguļo simulatīvus darījumus, nevar tikt izmantoti, lai darījumu reģistrētu grāmatvedībā. Ņemot vērā, ka tiesa

konstatēja, ka lietas apstākļi liecina, ka pieteicējs zināja (vai tam vajadzēja zināt), ka darījumi ar SIA „Gatra" ir simulatīvi (vai fiktīvi), tad tiesa atzina, ka pieteicējam nav tiesību reģistrēt šādus darījumus grāmatvedībā.

[4.4] Tiesa atzina, ka VID pamatoti ir konstatējis, ka darījums ar SIA „Sanriņš" nav noticis. Šādu secinājumu tiesa pamatoja ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.4.1] No SIA „Sanriņš" audita pārskata NR.23-2004-020 secināms, ka SIA „Sanriņš" nav iesniegusi nodokļu audita veikšanai izdevumu un ieņēmumu apliecinošus dokumentus par 2002.gadu.

Tai pat laikā audita pārskatā ir ietverta informācija, ka caur SIA „Sanriņš" bankas kontu izmaksātas lielas naudas summas fiziskām personām, kuras nav darba attiecībās ar SIA „Sanriņš", tai skaitā *G.S.* (SIA „Gatra" amatpersona) 60 999,00 Ls, *H.Z.* Ls 56 240,00. Tādejādi tiesas ieskatā parādās savstarpējas saites un līdzīgas iezīmes, kas raksturo darījumus ar SIA „Gatra" un SIA „Sanriņš", jo abos gadījumos, izmantojot formālus uzņēmuma īpašniekus un amatpersonas, dokumentus formēja *H.Z.*.

Skaidras naudas izņemšana bez pamatojuma dokumentiem no uzņēmuma kontiem papildus liecina par fiktīvu uzņēmējdarbību, proti, naudas kustība nesakrīt ar preces kustību.

[4.4.2] 2008.gada 18.jūnija tiesas sēdē *S.Z.* neapstiprināja darījumu faktisku esamību, kā arī norādīja, ka ir notikusi vienīgi dokumentu aizpildīšana. Liecinieks arī nespēja izskaidrot, kādas darījumu attiecības saista *H.Z.*, *G.S.* un citas personas ar SIA „Sanriņš" un uz kāda pamata šīs personas ir saņēmušas skaidras naudas izmaksas no SIA „Sanriņš" un veikušas dokumentu formēšanu par darījumiem. Kopumā šīs liecības apstiprināja, ka SIA „Sanriņš" nav veikusi uzņēmējdarbību 2002.gadā. Tāpat nepastāv juridiski noformēta dokumentācija, kas liecinātu, ka uzņēmējdarbību SIA „Sanriņš" vārdā ir veikusi cita fiziska vai juridiska persona.

[4.5] Līdzīgi kā darījumos ar SIA „Gatra" tiesas ieskatā nav iespējams atzīt, ka pieteicējs bija tiesīgs reģistrēt grāmatvedībā darījumu, ja nav patiesi dokumenti, kas apliecina preces iegādi un cenu.

[4.6] Tiesas ieskatā lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami, lai secinātu, ka darījumi ar SIA „Kreice" nav notikuši. Šāds secinājums balstās uz to, ka nav konstatējams fakts, ka SIA „Kreice" būtu veikusi uzņēmējdarbību. Uzņēmums pēc sava rakstura ir fiktīvs par ko liecina gan direktora paskaidrojumi, gan citi lietas materiāli par to, ka uzņēmumam nav materiāltehniskās bāzes, nav darbinieki, kā arī nav pastāvējušas pilnvarojuma attiecības.

Kokmateriālu pārdošana ir noformēta tādā veidā, kas praktiski liedz šo darījumus identificēt un pārbaudīt. Līdz ar to tiesas rīcībā nav pietiekoši pierādījumi, kas dotu pamatu identificēt darījuma būtiskās

sastāvdaļas (darījuma partneri, prece un cena). Bez būtisko sastāvdaļu konstatēšanas, darījumi nevar tikt atzīti un līdz ar to arī reģistrēti.

[4.7] Lietā esošie materiāli liecina, ka SIA „Reforma plus", IU "Karīna", SIA "Čipa", SIA „Kreice" uzrādītā saimnieciskā darbība veido savstarpēji saistītu darījumu ķēdes. Tiesas ieskatā, lai izvērtētu to, vai darījumi par cirsmu iegādi ir notikuši, ir jāizvērtē gan pierādījumi, kas tieši saistās ar konkrēto darījumu, gan arī pierādījumi, kas saista darījumus savstarpēji.

[4.8] Lietā esošie pierādījumi apliecina, ka darījumi ar SIA „Reforma plus" nav notikuši. Tiesas vērtējumā daļa no darījumiem nav notikuši vispār. Savukārt daļa no cirsmām varētu būt iegādātas, tomēr pieteicēja rīcībā esošie dokumenti un tiesas sēdē iegūtie pierādījumi neļauj pārbaudīt darījuma būtiskos elementus.

[4.9] VID Lēmums daļā par darījumu ar IU „Karīna" tiek pamatots vienīgi ar IU „Karīna" audita pārskatu Nr.23-2005-052, kurā esot konstatēts, ka darījumi nav notikuši.

Iepazīstoties ar lietā esošo *M.M.* IU „Karīna" audita pārskatu Nr.23-2005-052, tiesa konstatēja, ka audits nav pēc būtības apskatījis jautājumu par to, vai ir notikuši darījumi ar SIA „Gemini IT". Atsevišķās audita vietās ir pieminēti daži fakti, kas ir saistīti ar cirsmu iegādi, tomēr tie nav izvērtēti saistībā ar to, vai darījumiem ar SIA „Gemini IT" ir notikuši.

2008.gada 10.jūnijā VID iesniedza *M.M.* paskaidrojumu, kas saņemts 2005.gada 11.aprīlī IU „Karīna" audita veikšanas laikā un noslēgumā.

Vērtējot *M.M.* paskaidrojumus kopsakarībā ar faktu, ka IU „Karīna" ir iegādājusies cirsmas no SIA „Reforma plus", kuras darbība šīs lietas ietvaros ir atzīta par fiktīvu, kā arī to, ka cirsmu izstrādi vēlāk (slēdzot līgumu ar SIA „Čipa") arī ir veikusi IU „Karīna", redzams, ka faktiski SIA „Reforma plus", IU „Karīna" un SIA „Čipa" darbojās kā vienas ķēdes elementi. Neviens no uzņēmumiem faktiski neveica cirsmu iegādi un izstrādi, tādējādi var konstatēt, ka uzņēmumi ir izmantoti, lai noslēptu faktiskos darījumos.

Tiesa secināja, ka šādu darījumu reģistrācija grāmatvedībā nav tiesiski pamatota.

[4.10] Tiesa konstatēja, ka no lietā esošajiem materiāliem redzams, ka VID nav apstrīdējis visus darījumus, kas slēgti starp pieteicēju un SIA „Čipa", bet tikai tos darījumus, kas paredz no IU „Karīna" iegādāto cirsmu izstrādi.

Izvērtējot pierādījumus to kopsakarībā tiesa atzina par pamatotām VID izteiktās šaubas par to, vai ir noticis darījums starp SIA „Čipa" un pieteicēju par kokmateriālu transporta pavadzīmēs – rēķinos norādīto cirsmu izstrādi.

[4.11] Tiesa atzina, ka atbildētāja 2006.gada 5.jūlija lēmums Nr.19/18161 daļā par soda naudas piemērošanu pēc formas neatbilst APL 67.panta otrās daļas 6.punkta prasībām, jo lietderības apsvērumi nav atspoguļoti lēmumā.

Tiesa norādīja, ka Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 26.09.2006 lietā Nr.SKA – 357 7.punktā ir norādījis: „Kā izriet no Administratīvo lietu departamenta judikatūras lēmums par soda naudas noteikšanu kā obligātais administratīvais akts ir atceļams tikai tādos gadījumos, ja tiesa konstatē, ka pārkāpuma būtība un raksturs ir tāds, ka maksimālais sods būtu acīmredzami nesamērīgs".

Tiesas vērtējumā pieteicēja rīcība nav vērtējama kā godprātīga, jo pieteicējs jau dokumentu parakstīšanas brīdī apzinājās (vai tam vajadzēja apzināties), ka dokumenti neatspoguļo patieso darījumu būtību.

Tiesu praksē ir nostiprinājusies atziņa, ka soda nauda ir uzskatāma par samērīgu gadījumos, ja pārkāpums ir izdarīts apzināti un vērsts uz izvairīšanos no nodokļu samaksas (piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 23.05.2007 spriedums lietā Nr.AA 07-539).

Tiesas vērtējumā fiktīvie darījumi ir slēgti ar mērķi maldināt VID par patiesajiem darījumiem, līdz ar to soda naudas piemērošana ir samērīga.

[5] 2008.gada 22.augustā Administratīvajā apgabaltiesā saņemta SIA „Gemini IT" apelācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 26.jūnija spriedumu.

Apelācijas sūdzība pamatota ar tālāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Administratīvā rajona tiesa nepamatoti uzskatījusi ar darījumu partneriem veiktos darījumus par fiktīviem (vai simulatīviem) darījumiem. Veiktos darījumus nevar uzskatīt par fiktīviem, jo saskaņā ar tiem ir tikuši iegādāti kokmatariāli, iegādātas cirsmas un veikta cirsmu izstrāde, ko apliecina gan paši darījumi, gan kokmateriālu tālāka realizācija, atbilstoši lietai pievienotajiem SIA „Gemini IT" realizācijas dokumentiem, kā arī preču atlikumi uz gada beigām, atbilstoši bilances datiem.

[5.2] Tiesas pieļāvums, ka kokmateriālu iegāde ir notikusi, tomēr nav iespējams identificēt koku sākotnējo izcelsmi, pārdevēju un samaksāto summu, tādēļ šie izdevumi nav ņemami vērā, ir pretrunā ar lietā esošajām ziņām par saņemtiem kokmateriāliem un bezskaidrā naudā samaksātajām naudas summām.

Tiesas secinājums par to, ka kokmateriālu iegāde ir notikusi, vienlaikus apliecina arī faktu, ka SIA „Gemini IT" ir bijuši izdevumi saistībā ar kokmateriālu iegādi. Gadījumā, ja pastāvēja šaubas par izdevumu apmēru, bija iespēja pārliecināties par to, saņemot atbilstošu speciālistu atzinumu. Tādējādi bija iespējams gūt patiesu un skaidru priekšstatu, vai izdevumu summas saistībā ar kokmateriālu iegādi ir

norādītas patiesas, nevis apšaubīt sabiedrības izdevumus uz pieņēmumu pamata.

[5.3] Jautājums par to, vai SIA „Sanriņš" ir iesniegusi sava audita veikšanai dokumentus VID, nav attiecināms uz konkrēto administratīvo lietu, jo vienīgais starp sabiedrībām veiktais darījums ir guvis savu atspoguļojumu gan SIA „Gemini IT" grāmatvedībā, gan SIA „Sanriņš" bankas konta izrakstā un VID audita pārskatā.

[5.4] Vērtējot SIA „Gemini IT" veiktos darījumus ar SIA „Kreice", tiesa nav ņēmusi vērā lietā esošo informāciju par VID Finanšu policijā savulaik pieņemto lēmumu par atteikšanos ierosināt krimināllietu pret SIA „Kreice", kas motivēts ar secinājumu, ka šī sabiedrība nav slēpusi ar nodokli apliekamo ienākumu un ka parāds valsts budžetam – Ls 117.27 - nav uzskatāms par nozīmīgu. No šīs atziņas secināms, ka SIA „Kreice" grāmatvedības uzskaitē veiktie darījumi, tai skaitā ar SIA „Gemini IT", ir tikuši iegrāmatoti, kā arī pareizi ir aprēķināti budžetā maksājamie nodokļu maksājumi. Tādēļ nevar būt pamata apšaubīt SIA „Gemini IT" izdevumus.

[5.5] Nepamatots ir arī tiesas paustais viedoklis, ka darījumu partneru SIA „Čipa", SIA "Reforma plus", SIA „Kreice" un IU „Karīna" uzrādītā saimnieciskā darbība veido savstarpēji saistītu darījumu ķēdes. Šāda informācija lietas materiālos nav atrodama. Lietas materiālos ir ziņas par šo uzņēmumu atsevišķiem savstarpējiem darījumiem, taču to esamība neļauj izdarīt norādītos secinājumus. Jāatzīmē arī, ka šo uzņēmumu amatpersonu sniegtie paskaidrojumi un liecības ir būtiski atšķirīgi, kas nepieļauj saistīt minēto uzņēmumu sadarbību.

[5.6] Vērtējot darījumus ar SIA „Reforma plus", tiesa nav ņēmusi vērā lietai pievienoto VID Vidzemes reģionālās iestādes Valmieras nodaļas 21.11.2003. sastādīto tematiskās pārbaudes aktu Nr.752, kurā veikta kokmateriālu iegādes fakta pārbaude no SIA „Reforma plus", tādējādi arī apliecinot darījumu esamību.

[5.7] Tiesa nepamatoti uzskatījusi, ka SIA „Čipa" nevarēja SIA „Gemini IT" vajadzībām izstrādāt iegādātās cirsmas, tādējādi faktiski apšaubot arī cirsmu iegādes faktu un nonākot pretrunā ar lietā esošajām ziņām un spriedumā konstatēto. Bez tam jāatzīmē, ka SIA „Čipa" amatpersona *J.K.* tiesas sēdē sniedzot liecības pilnībā apliecināja darījumu veikšanu ar SIA „Gemini IT", apliecinot arī šo darījumu atspoguļošanu SIA „Čipa" grāmatvedības uzskatē.

[5.8] Tiesa lietā nav vērtējusi VID Lēmuma atbilstību Ministru kabineta 2000.gada 25.jūlija noteikumu Nr.243 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 2.punktam, Ministru kabineta noteikumu Nr.268 „Noteikumi par preču pavadzīmes rēķina lietošanas un noformēšanas kārtību" 1. un 2. punktam, Ministru kabineta noteikumiem Nr.339 „Noteikumi par stingrās uzskaites preču pavadzīmēm rēķiniem",

likumu „Par uzņēmuma ienākuma nodokli” un likuma „Par uzņēmumu gada pārskatiem” normām.

[6] 2008.gada 19.septembrī Administratīvajā apgabaltiesā saņemti VID paskaidrojumi sakarā ar pieteicēja apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 26.jūnija spriedumu.

Paskaidrojumos norādīti turpmāk minētie argumenti.

[6.1] Pieteicējs apelācijas sūdzībā savus apgalvojumus pamatā balsta tikai uz pirmās instances tiesa spriedumā minētajiem secinājumiem par darījumu faktisko esamību un uzskata tos par nepamatotiem.

[6.2] VID norāda, ka Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments vairākās lietās uzsvēris, ka tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav noskaidrojusi objektīvo patiesību lietā un nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus.

Bez tam Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka no APL 150.panta trešajā daļā noteiktā izriet, ka objektīvās izmeklēšanas princips nav tulkojams tādējādi, ka pieteicējam vispār nebūtu nekāda pienākuma piedalīties lietas patieso apstākļu noskaidrošanā. Gadījumā, ja pieteicēja rīcībā ir pierādījumi, kuriem ir vai varētu būt nozīme lietas izspriešanā, tam ir pienākums šos pierādījumus iesniegt.

[7] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvji uzturēja apelācijas sūdzību, VID pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[8] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku pārstāvju paskaidrojumus tiesas sēdē apgabaltiesā, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus.

Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apgabaltiesa, pārbaudījusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas sniegtā argumentācija spriedumā ir izvērsta un pareiza, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, kas norādīta šā sprieduma [4.1] –[4.11] punktā, un APL 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

Papildus pirmās instances tiesas argumentiem un par pieteicējas apelācijas sūdzībā un tiesas sēdē apgabaltiesā sniegtajiem papildus argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[10] Apgabaltiesa kā nepamatotu noraida pieteicēja argumentu, ka pirmās instances tiesa nepamatoti atzinusi pieteicēja veiktos darījumus par fiktīviem (vai simulatīviem) darījumiem.

Pieteicēja norādītais apstāklis, ka iegādātos kokmateriālus un cirsmas apliecina to tālāka realizācija, vēl nenozīmē, ka darījumi nav fiktīvi un veikti, lai slēptu patiesos darījumus. Apstāklis, ka kokmateriālu iegāde ir notikusi, nav pietiekams, lai ar to iegādi saistītos izdevumus ieskaitītu pieteicēja izdevumos, jo nav iespējams identificēt patiesos darījumu apstākļus.

Likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" izpratnē saimnieciskā darbība ir darbība, kas vērsta uz preču ražošanu, darbu izpildi, tirdzniecību, pakalpojumu sniegšanu un cita veida darbību par atlīdzību.

Saimnieciskās darbības rezultātā veiktajiem darījumiem, atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2.pantam, jāatspoguļojas uzņēmuma grāmatvedībā, kur ierakstiem, saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 7.pantu, jābūt pamatotiem ar attaisnojuma dokumentiem. Turklāt saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu gada pārskatiem" 25.panta pirmās daļas 8.punktu, sastādot gada pārskatu, uzņēmuma saimnieciskie darījumi jāiegrāmato un jāatspoguļo gada pārskatā, ņemot vērā to ekonomisko saturu un būtību, nevis tikai juridisko formu.

No iepriekš minētā izriet, ka, nosakot ar UIN apliekamo ienākumu, uzņēmuma izdevumos ieskaitāmas izmaksas par uzņēmuma grāmatvedībā iegrāmatotajiem faktiski notikušajiem darījumiem, kas veikti saimnieciskās darbības ietvaros un ko apliecina atbilstoši attaisnojuma dokumenti.

Lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicēja darījumi ir noformēti ar darījumus apliecinošiem dokumentiem - preču pavadzīmēm-rēķiniem, un šādu dokumentu esamība ļauj pieņemt, ka preces vai pakalpojums ir saņemts, tomēr šāds pieņēmums neizslēdz iespēju nodokļu administrācijai, proti, VID apstrīdēt preču vai pakalpojumu saņemšanu, iesniedzot attiecīgus pierādījumus, kas apliecina pretējo.

Konkrētajā gadījumā pieteicējs nav iesniedzis pierādījumus, kas atspēkotu VID savāktos pierādījumus par to, ka darījuma partneru

amatpersonas nav veikušas reālu uzņēmējdarbību, bet to vietā darbojušās citas personas.

[11] Apgabaltiesa nepiekrīt pieteicēja apelācijas sūdzībā norādītajam, ka pirmās instances tiesa nav izvērtējusi pieteicēja darījumus ar SIA „Sanriņš". Kā jau apgabaltiesa norādīja, tad tas vien, ka starp sabiedrībām veiktais darījums ir guvis savu atspoguļojumu gan SIA „Gemini IT" grāmatvedībā, gan SIA „Sanriņš" bankas konta izrakstā, nav pietiekams, lai pierādītu darījuma faktisko norisi, jo SIA „Sanriņš" amatpersona *S.Z.* savā paskaidrojumā VID norādījis, ka faktisku uzņēmumu vadījis *H.Z.*. Minēto *S.Z.* apliecināja arī tiesas sēdē nopratināts kā liecinieks.

Arī pieteicēja norādītais apstāklis, ka attiecībā uz SIA „Kreice" pieņemts lēmums par atteikšanos ierosināt kriminālllietu, kas motivēts ar secinājumu, ka šī sabiedrība nav slēpusi ar nodokli apliekamo ienākumu, vēl neliecina, ka pieteicējs veicis darījumus ar šo uzņēmumu, jo VID lietā savāktie pierādījumi liecina, ka SIA „Kreice" vārdā rīkojušās citas personas.

Tāpat apgabaltiesa nepiekrīt pieteicēja viedoklim, ka pirmās instances tiesa nav izvērtējusi pieteicēja darījumus ar SIA „Čipa", SIA "Reforma plus" un IU „Karīna". Tiesa pamatoti secinājusi, ka VID apšaubītie darījumi ar šīm firmām liecina par dokumentu noformēšanu, nevis par reālu saimniecisku darbību.

Turklāt likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantā ir noteikts, ka, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs, bet konkrētajā gadījumā pieteicējs nav iesniedzis papildus pierādījumus, kas apliecinātu VID apstrīdēto darījumu norisi.

[12] Apgabaltiesas ieskatā nav nozīmes pieteicēja norādītajam, ka tiesa lietā nav vērtējusi Lēmuma atbilstību Ministru kabineta 2000.gada 25.jūlija noteikumu Nr.243 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 2.punktam, Ministru kabineta noteikumu Nr.268 „Noteikumi par preču pavadzīmes rēķina lietošanas un noformēšanas kārtību" 1. un 2. punktam, Ministru kabineta noteikumiem Nr.339 „Noteikumi par stingrās uzskaites preču pavadzīmēm rēķiniem", likumu „Par uzņēmuma ienākuma nodokli" un likuma „Par uzņēmumu gada pārskatiem" normām.

Kā jau apgabaltiesa norādīja, jebkuram ierakstam grāmatvedības uzskaitē ir jābūt pamatotam ar atbilstošu patiesu informāciju saturošu attaisnojuma dokumentu. Pretējs pieņēmums būtu pretrunā ar likuma „Par grāmatvedību" 2.pantā nostiprināto grāmatvedības uzskaites būtisko principu: grāmatvedības sniegtajai informācijai ir jābūt patiesai,

salīdzināmai, saprotamai un pilnīgai. Tas saistāms ar likuma „Par grāmatvedību" 7.panta pirmajā daļā noteikto: grāmatvedības reģistros nedrīkst izdarīt ierakstus, kuri nav pamatoti ar attaisnojuma dokumentiem. Apgabaltiesas ieskatā darījumu apliecinošs dokuments, kas satur nepatiesu informāciju par darījumu, nevar būt par attaisnojuma dokumentu izdevumu apliecināšanai.

Kā savā praksē atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, atbilstoši APL 235.panta piektajai daļai tikai publiski ticami dokumenti (notariāli akti, zemesgrāmatu akti un tml.) ir apstrīdami prasības kārtībā. Privāta rakstura dokumentus, par kādiem atzīstami arī preču pavadzīmes-rēķini, tiesai jāvērtē kā rakstveida pierādījumus kopsakarā ar citiem pierādījumiem atbilstoši APL 154. panta noteikumiem. *(sk. piem., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 25.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-311 11.punktu).*

Lietas materiāli liecina, ka pieteicējs būtiski pārkāpis preču pavadzīmes-rēķina lietošanas un noformēšanas kārtību, proti, darījumu veikšanas laikā spēkā esošos Ministru kabineta 1995.gada 5.septembra noteikumos Nr. 268 „Noteikumi par preču pavadzīmes-rēķina lietošanas un noformēšanas kārtību", norādot preču pavadzīmēs-rēķinos nepatiesu informāciju.

[13] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments vērtējot, vai darījumu apliecinošs dokuments, kas satur nepatiesu informāciju par darījumu, var būt par attaisnojuma dokumentu izdevumu, aprēķinot UIN, apliecināšanai, atzinis, ka nepieciešams noskaidrot, vai nepilnības nodokļa rēķinā ir uzskatāmas par tik būtiskām, lai atzītu, ka nav veikta saimnieciskā darbība un nav radušies ar to saistīti izdevumi, un ka līdz ar to personai nebija tiesības izdevumus, kas radušies sakarā ar VID neatzītiem darījumiem.

Tādējādi tiesu praksē par uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanu ir jānodala gadījumi, ja ir konstatēts, ka darījums nav noticis vai par to pastāv pamatotas šaubas, no gadījumiem, ja nav šaubu, ka darījums faktiski ir noticis, bet ir pieļautas kļūdas preču pavadzīmes-rēķina noformēšanā *(sk. piem., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 17. decembra spriedumu lietā Nr. SKA-365).*

Konkrētajā gadījumā nav runa par kļūdām preču pavadzīmes-rēķina noformēšanā, bet pastāv šaubas par pieteicēja darījumu norisi vispār (par preču un pakalpojumu saņemšanu), tāpēc nav pamata atzīt, ka uzrādītie izdevumi ieskaitāmi saimnieciskās darbības izdevumos.

[14] Nav pamatots arī pieteicēja apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka tiesa nevarēja pabeigt lietas izskatīšanu, jo netika nopratināti visi aicinātie liecinieki.

Pirmkārt, kā izriet no pirmās instances tiesas sēdes protokola *(lietas I sējums 296.lapa)*, pieteicēja pārstāvis tiesas sēdē ir piekritis lietas izskatīšanas pabeigšanai. Otrkārt, lietas materiālos ir to liecinieku paskaidrojumi, kurus nav bijis iespējams nopratināt tiesas sēdēs, un tiesa, taisot spriedumu, ir vērtējusi šos paskaidrojumus kopsakarā ar citiem lietas materiāliem. Atbilstoši APL 154.pantam tiesa pati izlemj par pierādījumu ticamību un pietiekamību, tas ir, procesa dalībnieka atšķirīgs viedoklis par pierādījumu pietiekamību nenozīmē, ka lietā nav pietiekami pierādījumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Gemini IT" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005.gada 9.augusta lēmuma Nr.19/21499 atcelšanu

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *(paraksts)* V.Zommere

Tiesneses *(paraksts)* S.Gintere

(paraksts) M.Osmane

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese V.Zommere
2010.gada 16.f
ebruārī